

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΑ
ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ, ΣΥΜΕΩΝ, ΑΓΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΜΕΛΕΤΙΟΥ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ

Του ἐν τῷ ὄρει τῆς Μυρουπόλεως (νῦν Κούντουρα
τῆς Ἀττικῆς) ἀσκήσαντος τῷ 1060

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΤΕΡΗΣ

ἐξημέριος τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου Μελετίου

Προσετέθη ἐν τέλει καὶ ὁ βίος τοῦ Ὁσίου
ἀναγινωσκόμενος ἀντὶ τοῦ Κοινωνικοῦ

Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν
τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστω-
σερ ὁ Κύριος.

Πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1894

Ο ΟΣΙΟΣ

ΜΕΛΕΤΙΟΣ

«Τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω».

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ ΜΕΛΕΤΙΟΝ

Ὁ ἐφημέριος αὐτοῦ

Γεώργιος Βουτέρης

Ἱερεὺς.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ.

Ἐσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακὸν στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν τῆς Ἰνδίκτου 3, τοῦ Ὁσίου Συμεὼν 3 καὶ τοῦ Ὁσίου Μελετίου 4.

Τῆς Ἰνδίκτου, ἥχος α΄. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας, διδασκαλίας Χριστοῦ, τὴν προσευχὴν μαθόντες, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ Κτίστῃ Πατρί ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παρορῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

Ὡς τῶν Ἑβραίων τὰ κῶλα, ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτέ, ἀπειθησάντων ὄντως, σοὶ τῷ πάντων Δεσπότη, ἀξίως κατεστρώθη, οὕτω καὶ νῦν, τὰ ὁστὰ διασκόρπισον, τῶν δυσεθῶν καὶ ἀπίστων Ἀγαρηνῶν, ψαλμικῶς παρὰ τὸν Ἀδὴν Χριστέ.

Ὁ ἐν Σιναίῳ, τῷ ὄρει, τὰς πλάκας γράψας ποτέ, αὐτὸς καὶ νῦν ἐν πόλει, Ναζαρέτ κατὰ σάρκα, βιβλίον κατεδέξω προφητικόν, ἀναγνῶναι Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τοῦτο πτήξας ἐδίδασκες τοὺς λαούς, πεπληρῶσθαι τὴν γραφὴν ἐπὶ σοί.

Τοῦ Ὁσίου Συμεὼν, ἥχος πλ. α΄. Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἣν εὗρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ καὶ μετὰ θάνατον, ἔχεις τὸν στίλον σου, Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγῃς Ἀγγελε, φωστήρ ἀκοίμητε, τῆς οἰκουμένης, Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, εἰ ἦν τὸν στύλον φθέγγασθαι, οὐκ ἂν ἐ-
απύσατο βοῶν σου, τοὺς πόνους, τοὺς μόχθους, τοὺς ὀδυρ-

μούς· ἄλλ' ἐκεῖνος ἐβαστάζετο, εἶπερ ἐβάσταζεν, ὡς δένδρον πλαινόμενος ἐκ τῶν δακρύων σου ἐξέστησαν Ἄγγελοι, ἐθαύμασαν ἄνθρωποι, δαίμονες ἐπηξάν την ὑπομονήν σου· Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, δυνάμει θεοῦ Πνεύματος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ἐν στύλῳ ἀνῆλθες, ὡς ἐν Σταυρῷ· ἄλλ' ἐκεῖνος τὸ χειρόγραφον πάντων ἐξήλειψε, σὺ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τῶν παθῶν ἔλυσας· ἐκεῖνος ὡς πρόβατον, καὶ σὺ ὥσπερ σφάγιον· ἐκεῖνος ἐν τῷ Σταυρῷ· καὶ σὺ ἐν στύλῳ· Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ ὁσίου Μελετίου, ἡχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῆς Παναγίας Τριάδος τὸ ἐνδιαίτημα, τῶν μοναχῶν τὸ κλέος, τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων, Μελέτιον τὸν μέγαν, ὑμνήσωμεν νῦν, ἱεροῖς μελωδήμασι, καὶ τῷ Δεσπότη βοήσωμεν ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Νοῦν πρὸς Χριστὸν Πάτερ ἔχων, ἐβλεπες ἄνω ἀεὶ, εἰ καὶ ἐν γῇ παρέστης, ἀλλὰ οὐδὲν ἐν πλοίῳ, νοὶ καθαροτάτῳ, καὶ ἀκλινῶς τὸν Θεὸν ἐσοπτρίζεσθαι, ὁ νοῦν τρανότατα βλέπων ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε Μελέτιε.

Ἔτερα, Πανέφημοι Μάρτυρες.

Ὁ θεὸς Μελέτιος πηγὴν ἀρετῶν λαμπρότησι, τῶν μοναχῶν τὰ συστήματα, εὐφραίνει ἅπαντας τῷ οικείῳ βίῳ, καὶ θαυμάτων χάριτας, πλουτίζει τοὺς πιστῶς βίον ἄσπιλον καὶ πρεσβεύει πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πάτερ Μελέτιε φωστήρ, καθωράτης ἥλιος, φωταγωγῶν τὴν ὕψηλιον, θαυμάτων λάμψεσι, καὶ ἐνθέων ἔργων, καὶ διδασκαλίαις σου, καρδίας τῶν πιστῶν κατελάμπρυνας, δι' ὃ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τοῦ Ὁσίου Μελετίου, ἡχος πλ. β'.

Ἐγχομιαζομένου δικαίου εὐφρανθήσονται λαοί, φησὶ τὸν

θετὸν λόγον· συνελθόντες οὖν φιλέοργοι, χαρμονικῶς καὶ ἡμεῖς ὕμνοις ἐγχομιάσωμεν, Μελετίου τὰς πράξεις καὶ θεορίας καλῶς μελετήσαντες τὰς τοῦ Χριστοῦ θείας ἐντολάς· πρᾶότητος τύπος, καὶ ταπεινότητος ὁ βίος αὐτοῦ ἀνεδείχθη, τοῖς μιμουμένοις τὰ ἄθλα τῶν κατορθωμάτων αὐτοῦ· οὗτος γὰρ πηγὴν ὡς θυρεὸν κτησάμενος, ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ τοῦ πνεύματος ἐν σώματι προσωμίλησε, πρεσβεύειν οὖν αὐτοῖς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς τιμώντων τὴν θείαν αὐτοῦ κοίμησιν, δωρηθῆναι ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου, ὁ αὐτός.

Ὁ Πνεύματι Ἀγίῳ συνημμένος, ἀναρχε Λόγε καὶ Θεέ, ὁ πάντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων συμπαντουργὸς καὶ συνδημιουργός, τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν Ὁρθόδοξων τὰ πλήθη, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Σοφία Πρόσχωμεν.

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ ἔνεκεν ἔχρισε με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με ἰάσασθαι τοὺς συνετρίμμένους τὴν καρδίαν κηρύξας αἰχμαλώτοις ἄφεςιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν· παρακαλέσας πάντας τοὺς πενθοῦντας δωθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, ἄλλειμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας καὶ κληθήσονται γενεὰ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἱερούς αἰωνίους, ἐξηρημαμένους τὸ πρότερον· ἐξαναστήσονται καὶ ἀνακαινισοῦσι πόλεις ἱερούς, ἐξηρημαμένους ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, καὶ ἤξουσιν ἄλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἄλλόφιλοι ἄροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοὶ ὑμῶν. Ὑμεῖς δὲ Ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθαι λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν. Ρηθήσεται ἡμῖν· Ἰσχύον ἐθνῶν κατέδεσθαι καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθαι· ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλ-

λιστον θρέμμα καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα· χαίροις πλανωμένων ὁ μέγας ὁδηγός, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίασμα.

Ὡς θεία πανοπλία χρησάμενος τῇ προσευχῇ, ἀνδρείως ἀντίστης. κατὰ τοῦ διαβόλου, Μελέτιε ἐνδοξε· καὶ τὰς ἐκείνου δυνάμεις καταβαλὼν, καὶ τῷ ξίφει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τὰς δρακοντίους ἐκείνου κάρας ἀποτομών, ὑπερλαμπρον ἀνήγειρας τρόπαιον, δι' ὃ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων ἐν Οὐρανῷ, πρέσβευε τῷ ἐνισχύσαντί σε Χριστῷ, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πάλιν ὑμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τοῦ θεοσόμου Μελετίου, ὡς φαινοτάτη λυχνία ἐξέλαμψε, καταυγάζουσα τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, καὶ φωτίζουσα τὰς διανοίας, τῇ αἴγλῃ τῶν θείων θαυμάτων αὐτοῦ διανεμόντος πᾶσι τὴν χάριν, ἣν παρὰ Θεοῦ ἐχομίσατο, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ πάντων, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν πανσέβαστον μνήμην αὐτοῦ.

Ὁμοιον

Δι' ἐγκρατείας τὰ πάθη μαράνας τοῦ σώματος, τῇ συντόνῳ δεήσει, καὶ τὸν δόλιον ὄφιν τοῖς τῶν δακρύων ὄμβροις, μάκαρ ἀπέπνιξας, ὑπερβαλλόντως Μελέτιε, τῷ Θεῷ εὐαρέστησας, ὃν καθικέτευε, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ ἓνα τοῦ Ἀγ. Συμεὼν ἡχος α'.

Ἐπέστη ἡ εἴσοδος τοῦ ἐνιαυτοῦ, συγκαλοῦσα γεραίρειν ταύτην τοὺς λαμπρύνοντας, Καλλίστην Εὐοδὸν καὶ Ἑρμογένην, τοὺς αὐταδέλφους ἀθλητάς· Συμεὼν καὶ Μελέτιον τοὺς εἰσαγγέλους Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἐπταρίθμους παῖδας, καὶ τὴν τετραδεκαπύρσειτον τῶν Ἀγίων γυναικῶν χορείαν· ὧν ταῖς μνεαῖς κοινονοῦντες, φιλέορτοι, βοήσωμεν ἐκτενῶς. Κύριε εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς λυσιτελῶς περαιώσαι, τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.

Δόξα Ὁσίου Μελετίου ἡχος β'.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν δεξάμενος ἔρωτα, πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τερπνὰ ὑπερεῖδες, ὡς σκύβαλα ἡγούμενος θεόληπτε· ἐντεῦθεν καὶ καρπῷ, οὐχ εἴλου καθάπερ Ἀδάμ, ἀλλὰ τὸν ὄφιν, ἐναποσεισάμενος ἐγκρατεῖαις, ἀγγελικῶς τὸν βίον διήνυσας· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐλίζῃ, ἐπαπολαύων τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, Θεὸν ἡλούμενος ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, ἡγιασμένε Μελέτιε τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου ἡχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐν Σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν παντοδυνάμῳ σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἵρέσεις κατάβαλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον Προσόμοια τοῦ Ὁσίου Μελετίου ἡχος δ'.

Ἐδοκας σημείωσιν

Πατὴρ ὁ προάναρχος, λόγος υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, ἡ μία θεότης, Μελέτιε θεῖε, τῶν ἀσκητῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν δικαίων τὸ ἐγκαλότημα, Τριάδος ἐνδιαίτημα, καὶ τῶν πιστῶν πρέσβυς ἐνθερμος, ἡ καὶ νῦν καθικέτευε ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πᾶσα ἡ τοῦ Πνεύματος, χάρις ἐν σοὶ Πάτερ ἔλαμψε, καὶ λαμπρῶς κατεφώτισεν, ἐντεῦθεν διέλυσας τῶν παθῶν τὸ σκότος, καὶ τῆς ἀπαθείας ἡμέρας φθάσας καθαρῶς, καθαρὸν φῶτι ὠμίλησα, ἐν ᾧ ἐνδιαιτόμενος, μὴ ἐπιλάβου τῶν δούλων σου τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Ἄστρον σε λαμπρότατον, ὁ ποιητὴς καὶ Θεὸς ἡμῶν, τῇ ἐσπέρᾳ ἀπέστειλε ταύτην καταφάγοντα, πράξεσιν ἐνθέοις, Μελέτιε μάκαρ, ζόφου παθῶν ἐκ τῶν ψυχῶν, ἀποσοβόντα

προσχαλούμενον, πρὸς βίον φωτεινότατον σωφροσύνης δι' ὅπερ ἐπαξίως γεραίρωμεν καὶ τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Συμεὼν 1, ἤχος πλ. β'.

Θεῖα χάρις ἀπήρρητο ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σου, ἡγιασμένε Συμεὼν δι' ὃ καὶ εἰς ὁσμήν μύρου τῶν θαυμάτων σου δραμουμεθα τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρούμενοι. Ἀλλὰ Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα τοῦ Ὁσίου Μελετίου ἤχος πλ. δ'.

Μόνην τὴν τῶν Οὐρανῶν πολιτείαν, ἐμελέτησας Μελέτιε, σεαυτὸν σου τῷ κόσμῳ ἐσταύρωσας, σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ τὴν σοῦ δούλου σάρκα ἐνέκρωσας, τῆς ψυχῆς ὡς βασιλεὺς κεκτημένος, νῦν ὅλως ἐν ἀρετῇ καθορώμενος ἔζησας· ἠδέσθησάν σε μετὰ ταῦτα καὶ βασιλεῖς τὸ πρόσωπόν σου, βασιλικῶς ἐλυτάνευσαν, πλούσιοι τοῦ λαοῦ, καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς γεγονώς, τοῖς Ἀγγέλοις συναυτιζόμενος καὶ Θεοῦ καθορῶν, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου πρέσβευε περιφρουρεῖσθαι ἀλόβητον πάντοτε, τοῦ ρυθῆναι αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως. Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου ἤχος α'.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν φύλαττε ἀπολύορκητον, τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανόν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων διὰ τῆς Θεοτόκου, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου ἤχος β'.

Ὁ πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄλλοτε τοῦ Ὁσίου Συμεὼν.

ὑπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολυτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι Συμεὼν πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα τοῦ Ὁσ. Μελετίου ἤχος δ'.

Ὡς ἐνσαρκος Ἀγγελος, καὶ ὑπηρέτης Χριστοῦ, ὡς ἐνδοξὸς ἄνθρωπος καὶ ἀσκητῶν καλλονή, Μελέτιε Ὅσιε, χάριτας θεοδότους ἐκομίσω διώκειν, πνεύματα πονηρίας καὶ νοσούντας ἰάσθαι, διὸ καὶ ἡ σεπτὴ σου σορὸς βρῦει ἰάματα.

Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου ἤχος βαρύς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθέने, λιμὴν καὶ προστασίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Ἀπόλυσις τοῦ Ἑσπερινοῦ. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Ὁρθρον. Ὁ Ἐξάψαλμος. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Τετράκις, καὶ τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω.

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Μελετίου, ἤχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐκ ἐπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἐγκρατεῖα καὶ πόνους, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναδὼν ἡτοίμασας σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰάσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, Θεοφόρε Μελέτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὺς ἐορτάζοντας πόθῳ, τὴν Ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα τοῦ Ὁσίου Συμεὼν ἤχος πλ. α'.

Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἐγκρατεῖα τὸν βίον σου κατεκόσμησας, καὶ νεκρώσας

τὸ σῶμά σου ἐξηφάνισας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς Συμεῶν μακάριε καὶ μετέστης πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὡς ἄξιός κληρονόμος διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου ἡχὸς πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ καιροὺς καρποφόρους καὶ ὑετούς, οὐρανόθεν παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ νῦν προσδεχόμενος, τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου, ἀπὸ πάσης λύτρωσε ἀνάγκης τὴν πόλιν σου οἱ οἰκτοῖρμοι καὶ γὰρ σου εἰς πάντα τὰ ἔργα σου. Ὅθεν τὰς εισόδους εὐλογῶν καὶ ἐξόδους τὰ ἔργα κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δώρησε ἡμῖν ὁ Θεός· οὐ γὰρ ἐξ οὐκ ὄντων τὰ σύμπαντα, ὡς δυνατός, εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα Ὁσίου Μελετίου ἡχ. δ'.

Ἐπεφάνη σήμερον.

Ἐγκρατείας ἀσκησιν καὶ πολιτείαν, σὺ ἐκτήσω Ὅσιε ἐμελέτησας εὐλαβῶς νόμου Θεοῦ τὸ σωτήριον, ὃν ἱκετεύων μὴ παύσης ὑπὲρ ἡμῶν Μελέτιε Ὅσιε.

Δόξα Ἀγ. Γυναικῶν. Ἠχ. δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰσηλθες ἐν τῷ σκάμματι τοῦ μαρτυρίου πιστῶς, Καλλίστη, κηρύττουσα, σὺν τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· πόθῳ γὰρ θρεψαμένη νοερά σκεύη ὄντως, τοῖς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπετέλεσας τούτοις δι' ὃ καὶ συνηρμώσθης αὐτοῖς, Μάρτυς εἰς τὴν ἄνω ζωὴν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάχραντε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράσχη, Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Εἰς τὸν Πολυέλαιον. Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Μελετίου ἡχ. πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐγκρατείας ἐλαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς, προσανάψας λαμπάδα πνευματικῶς, ποθῶν τοῦ νυμφίου σου τὴν αἰείφωτον ἔλευσιν, προσευχαῖς ἀγρύπνοις ἐτήρησας Ὅσιε. καὶ νυμφῶνι τούτου εὐφραίνει μακάριε· ὅθεν ἐπαξίως, τὴν τρυφὴν ἐχομίσω, καὶ ταύτην ἀείζωα τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν θεοφόρε Μελέτιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα τῶν Ἀγίων Γυναικῶν. Ἠχ. α'. Τὸν τάφον σού Σωτηρ:

Ἀμνάδες λογικαί, τῷ ἁμῷ καὶ ποιμένι, προσήχθητε πιστῶς διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασαι καὶ τὴν πίστιν τηρήσασαι· ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, Ἀξιάγαστοι, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν. Ἠχὸς δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡς Δεσπότην τοῦ παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενῶς. Ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας Σωτὴρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε καὶ πάντων τῶν αἰεὶ αἰεὶ εὐαρεστούντων σοι, ἐνιαυτὸς εὐπρόσδεκτον προσάξει σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις δυσὶ τιμῶντας καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἡχου.

Ἐκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου.

Δις

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνηθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔτεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δις Δόξα

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσκει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρυφίως. Καὶ νῦν. Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

σου, κατάκαρπον ἀμπελον φυλάττων σου τὴν Ἐκκλησίαν παντοδύναμη.

Ἐν ἔργοις πνευματικοῖς θεοτερπέσι κοιμῶνται, τὸ ἔτος τοῦτο, διαγαγεῖν καταξίωσον Κύριε τοὺς πίστει σὲ μέλλοντας, Θεὸν τοῦ παντός.

Ῥώμη πανοθενεῖ ρωνύμεναι, τὴν τῶν ἀντιπάλων καταπαλαίσατε δύναμιν διὰ τοῦτο ὡς νικηφόροι παρὰ Χριστοῦ ἐστεφανώθητε.

ᾠφθη τῶν θυρῶν τὰ χάσματα, θεία δυναστεία τοῦ Χριστοῦ ἀνενέργητα, καὶ ἐρρύσθητε Θεοφόροι, ἀβλαβεῖς Θεὸν γεραίρουσαι.

Ἀγίου Συμεών.

Ὁξείος φυγὴν τὴν νεφελώδη φορὰν τῶν Πνευμάτων, πρὸς σωτηρίαν ὑπομόλησας, μόνην Συμεών, ἐξ ἧς καὶ τὴν ἀγήρω ζωὴν ἐκαρπώσω.

Ἑπέκλινας χαίρων, τὴν πειθήνιον ἀκοήν σου Παμακάριστε τῷ Δεσπότη μακαρίζοντι, καὶ μακαριζομένην εὖρες πολιτείαν.

Τοῦ Ὁσίου Μελετίου.

Τὴν σὸν Σταυρὸν ἀναλαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων τρισμάκαρ ἡκολούθησας τῷ πλάσαντι λόγῳ, τοῦ Σταυροῦ τε καὶ ταφῆς, καὶ τὰ σεπτὰ παθήματα, δι' ἅκραν εὐσπλαγχνίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ὑπομείναντα.

Δόξα πατρὶ

Ἰδοὺ τὸ πρόσωπον ὁρᾷς Μελέτιε τοῦ Κυρίου σου, καὶ τῆς τούτου ὡραιότητος πάτερ ἀπολαύεις καθαρῶς ὑπὲρ ἡμῶν σοῦ πρέσβευε, τῶν ἐπικαλουμένων σου τὸ πανάγιον ὄνομα. Καὶ νῦν. Θ.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων χαρμονήν, τὴν τῶν Ἀγίων Ἀγίαν, τοῦ Θεοῦ σου τὴν Μητέρα ὑμνοῦντες, ἱκετεύομεν, ἀγνὴ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ὡς Υἱόν σου ἐξιλεοῦσθαι Πανύμνητε.

Αἰτησις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Κοντάκιον ἡχ. γ'. Τῆς Ἰνδίκ.

Ὁ ἀρρήτω σύμπαντα, δημιουργήσας σοφίας καὶ καιροῦς ὁ θεός, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ, δώρησαι, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ σου νίκας ἔτους δέ, τὰς τε εἰσόδους καὶ τὰς ἐξόδους, εὐλογήσας κατευθύνων ἡμῶν τὰ ἔργα πρὸς θεόν σου θέλημα.

Ἔτερον Κοντάκιον Ἀγίου Συμεών ἡχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρός,

τὸν στύλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας. Ὅσιε σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεῦν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθ. τοῦ Ὁσίου Μελετίου ἡχ. πλάγ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Συνελθόντα τὰ πλήθη τῶν μοναστῶν, τῆς ἡμῶν συναυλίας τὸν ἀρχηγόν, ὑμνήσωμεν σήμερον, Ἱερεῖς μελωδήμασι· τὸ τῶν Ἀγίων κλέος, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τοῦ Παναγίου Πνεύματος τὸ Ἅγιον τέμενος· τὸν ἀσκήσει λάμπαντα λαμπρότατον ἥλιον, καὶ τὸ ζοφώδες νέφος τῆς πλάνης ἐλάσαντα οὐ καὶ τῶν λειψάνων τὴν σπορὴν προσκυνοῦντες, εὐλαβῶς ἀσπαζόμενοι ὁμοφώνως βοήσωμεν Θεοφόρε Μελέτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωροῦμενος τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Ἑπερξέσας τῇ πίστει Πάτερ σοφί, καὶ προσκαίρων ἀπάντων ὑπεριδὼν, Χριστῷ ἡκολούθησας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἐγκρατεία τήσας, τὴν σῶμά σου Ὅσιε οὐρανῶν τὴν δόξαν, αἰ προστρώμενος· ὅθεν καὶ ἐφεῦρες, πρὸς ἀνάβασιν θείαν, τοῦ στύλου τὴν κλίμακα, τῷ σὺ πόθῳ κατάλληλον, Συμεὼν ἱερότατε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα ἁγ. Γυναικῶν ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀμναδαίς λογικαί, τῷ ἁμῷ καὶ ποιμένι, προσήχθητε πιστῶς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασαι, καὶ τὴν πίστιν τηρήσασαι. Ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, Ἀξιάγασται τὴν Ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου ἡχ. δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὁ Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς ἀναβοῶντες ἐκτενῶς. Ὑπὸ τῆς σῆς δυσσπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτήρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, καὶ πάντων τῶν αἰεὶ εὐαρεστούντων σοι, ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον, προσάξει σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις, δυστίμωντας, καὶ πιστῶς σε δοξαζόντας.

Τῆς Ἰνδίκτου Ὡδὴ Δ'.

Κατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φό-
βου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Ἀπαρχὴν σοι ἐνιαύσιον, ὁ λαός σου προσφέρει Ἀγγέλων
ὑμνοίς, δοξολογῶν σε Σωτήρ.

Ὡς φιλόανθρωπος καταξίωσον, ἀρξάμενος τοῦ ἔτους, καὶ
συμπληρῶσαι σοὶ εὐαρέστως Χριστέ. Τῶν ἁγίων Γυναικῶν.

ὑπομείνασαι βασάνους, καὶ στρεβλώσεις τοῦ σώματος, δια-
φόροις τρόποις, θλάσιν τε μελῶν καὶ κατάφλεξιν, τὰς οὐρανίους
σκηνώσεις ἐκληρώσασθαι, ἀπολαύουσαι ξύλου ζωῆς ἀξιάγαστοι.

Νεανίδων μακαρίων, τὸν ἀγῶνα ἐθαύμασαν, οὐρανῶν δυνάμεις,
ὅπως τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, ἐν γυναικεῖα τῇ φύσει δυναμού-
μεναι, τῇ δυνάμει, τοῦ ἐκ γυναικὸς ἀνατείσαντος. Ἀγ. Συμεῶν.

Οὐκ ἐν ψάμμῳ Πανόλβιε, ἀλλ' ἐν βαθυτάτοις πόνοις σου θέ-
μενος, τὴν κρηπίδα τῆς ἀσκήσεως, ἀρετῶν ἐδείμω πύργον ἄσειστον.

Νεμομένης τὸ σῶμά σου, σχοίνου τραχυτάτης φόβῳ καθή-
λωσας, τῷ τοῦ πνεύματος καὶ σχοίνισμα κληρουχίας θείας εὗρες
Ὅσιε.

Ὅσιου Μελετίου.

Ὁ μὲν Μωσῆς ἶδε Θεοῦ τὰ ὀπίσθια, ἐν τῷ Ὅρει Σινᾶ Μελέ-
τιε, εἶδες δὲ σὺ τούτου προφανῶς τὸ πρόσωπον Πάτερ ἐν Ὅρει
τῆς Μουπόλεως, ἐν ᾧ καὶ τὴν σεπτὴν σου συνεπήξω καλύβην,
ὅπως βλέπεις αἰετὸν ποθοῦμενον. Δόξα.

Ἀπὸ Θεοῦ τῆς προφητείας χαρίσματα, ἐκοσμίθης Ἱερὲ
Μελέτιε καὶ μετεώρας προβλεπτικῶς, τὰ μέλλοντα Πάτερ καὶ
περὶ τούτων προέλεγες, τοὺς μυσταγωγούμενους ὑπὸ σοῦ θεο-
φάντων, ἃ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ προεώρακας. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μὴ ἀποστάς τῶν κόλπων τῶν τοῦ γενήτορος, ἐν τοῖς κόλποις
τοῖς σοῖς ἐπεδήμησεν, ὁ τοῦ Πατρὸς λόγος καὶ Θεός, καὶ σάρκα
φορέσας ἐκ τῶν αἱμάτων σου πάναγνε τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων
ὅλην ἔλαβεν ὅλως, καὶ αἰώνιος μένει θεάνθρωπος.

Τῆς Ἰνδίκτου φδὴ Ε'. Εἰρμός

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμεν σε Χριστέ τὸν τῷ πατρὶ

συνάναρχον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τὴν εἰρήνην τῷ
κόσμῳ, παράσχου φιλόανθρωπε.

Ὁ πληρὼν τὰ σύμπαντα χρηστότητος Χριστέ, σὺ εὐκραεῖ
καὶ εὐφορον, εὐλογίαις στεφανούμενον τὸν πολύκυκλον χρόνον,
τοῖς δούλοις σου δώρησας.

Τὴν τοῦ ἔτους ἀμειψὶν ἀνάδειξον ὑμῖν. μεταβολὴν πρὸς κρεί-
τωνα, εἰρηναίαν τε κατάστασιν τοῖς εἰδόσι σε λόγε Πατρὶ
συναίδι. ν.

Ἀγ. Γυναικῶν.

Ὡς ἀμνάδες ἄμωμοι, ὡς θύματα δεκτά, τῷ ἀμνῷ τῷ ἀλη-
θινῷ, καὶ ποιμένι μάρτυρες προσηνέχθητε προσφοραὶ ὁλοκληροὶ
καὶ δεκτὰ ὁλοκαυτώματα.

Μίαν γνώμην φέρουσαι, ἐν σώμασι πολλοῖς, ἓνα Κύριον Ἰη-
σοῦν, διαφόροις μᾶστιγι καταξενόμεναι, καὶ πυρὶ καίόμεναι
ὁμολόγουν οἱ Θεόφρονες.

Ἀγ. Συμεῶν.

Νέον Δανιὴλ, Συμεῶν, Χριστὸς ἔδειξεν· ἐκ γὰρ λάκκου θηρι-
ῶδους σε, δι' ἐμφανείας, ἀλώβητον ἀνεκόμισε.

Νέος Μωϋσῆς. καὶ Ἡλίας ἀναδέδειξε, ἐν μιᾷ τεσσαρακονθῆ-
μερον, τροφὴ ἀνῶν, διὰ θείου παντός Ὅσιε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ τῶν δαιμόνων ἐφάνης μακάριε,
προσευχαῖς, νυσταδαῖς, ἐγκρατεῖα καὶ θεοῖς παθήμασι· τὸ τοῦ
νοῦ δὲ ξίφος ἠκωνημένον κατ' ἐκείνων ἀνατείνων δυνάμει τοῦ
Πνεύματος. Δόξα.

Ὁ Θεόσοφος νοῦς σου, Πάτερ ὡς ἡνίοχος ἐμπειρότατος,
ἐχαλιναγώγει τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ πρὸς τὸν δρόμον
ἤγετο τὸν Οὐράνιον ἄνω Βασιλέα τοῦ σύμπαντος, καὶ ὁρμὴ δὲ
κατέσχε τὴν ἄτακτον. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα τὰς εὐεργεσίας
σου Κόρη καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε καὶ ἀνυμνῶ καὶ γαι-
ρέρω τὴν πολλὴν καὶ ἀμετρον κηδεμονίαν σου.

Εἰρμός. Ὡδὴ ΣΤ'. τῆς Ἰνδίκτου.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους φιλόανθρωπε καὶ
τοῦ βοθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Πολιτείας ἀπᾶρξασθαι, εὐαρέστου σοὶ Δέσποτα, σὺν τῇ ἐτη-
σίῳ ἀπάρξει, ἡμᾶς καταξίωσον.

Ἡμερῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐν μεθεῖξει τοῦ νόμου σου, ἀνάδειξον πλήρως οἰκτίρμων Σωτὴρ τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἀγ. Γυναικῶν.

Ρηγνύμενον καὶ ποσὶ γυναικῶν συμπατούμενον, καθορῶσα, ἡ προμήτωρ ἐνθώς ἀγάλλεται τὸν αὐτὴν δολίως, παραδείσου τὸ πρὶν ἐξωρίσαντα.

Ὑψούμενα τῶν βασάνων τὰ ἄγρια κύματα, τῶν Μαρτύρων τὰς ἐλκώδεις βυθεῖσαι οὐκ ἴσχυσαν, κραταίῃ χειρὶ γὰρ πρὸς τοὺς θεοὺς λιμένας κατήντησαν. Ἀγ. Συμεῶν.

Σημείων καὶ τεράτων σε Χριστὸς αὐτουργὸν ἀνέδειξε, τῆς θείας μακαρίας, ἐνεργείας διδασχῆς ἐνδιαίτημα.

Ὑψώθης σου τὸ σῶμα Συμεῶν ἐν Σταυρῷ τῷ κίονι. δι' ὃ συνδεδόσθαι, τὸ ἐν ζύλῳ διὰ σὲ ὑψωθέντι Χριστῷ. Ὁσ. Μελ.

Κανόνα τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν θαυμάτων σε πέλαγος, ἀνέδειξεν ὁ Χριστός, τρισμακάρε Μελέτιε, καὶ φωστῆρα λύοντα ταῖς σαῖς φωταυγαῖς τῆς κακίας τὴν σκοτώμειναν. Δόξα πατρί.

Ἀνέτειλας τοῖς ἐν γῇ ὡς ἥλιος τῷ πυρσῷ τῆς εὐσεβείας φωτίζων, καὶ ἀρετῶν διαπείρων τὸ φέγγος, καὶ σωφροσύνης διδάσκων σεμνότητα, Μελέτιε ταῖς σαῖς προσευχαῖς καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην εἰρήνευσον. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μὴ παύσης ὑπὲρ ἡμῶν προσεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένη· ὅτι πιστῶν στήριγμα σὺ ὑπάρχεις καὶ τῇ ἐλπίδι τῆς σῆς κραταιούμεθα· καὶ πόθῳ σὲ καὶ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκοθέντος ἀφράστως δοξάζομεν.

Αἰτησις Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς.

Κοντάκιον Ἦχ. γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐξ ἔως ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἐσπέραν φοιτήσας ὡς περ ἄλλος ἥλιος, τῶν ἀρετῶν τὰς ἀκτίνας ἠπλώσας καὶ συνηγάγῃ πρὸς τὴν σὴν θάλψιν, ἅπαντας τοὺς κράτει χειμαζομένους, ὅθεν νῦν σε συνελθόντες ἀνευφημοῦμεν Μελέτιε Ὅσιε. Ὁ οἶκος

Τῇ μελέτῃ καλῶς ἐμμελετῶν τοῦ κτήσαντός ὡς ἀετοῦ μαθητῆς ἐκγυμνασθεὶς μακάριε, δωρεῶν ἀύλων τοῦ Πνεύματος κατηξιώθης· ὅθεν εἰλκισας πολλοὺς πρὸς τὴν σὴν μίμησιν, καταλιπόντας βίου τὸν ταραχὸν καὶ ἀσκητικὴν ἀνθελομένους, ζωὴν, ὧν

παιδοτρίβης ὑπὲρξας θεὸς καὶ πρακτικὸς ὑφηγητής, εἰς πολὺ μέρος αὐξήσας ἡ καὶ πιστῶς κρατοῦσιν τὴν σὴν μνήμην γηθούσως ἀνευφημοῦμεν Μελέτιε Ὅσιε.

Συναξάριον. Μὴν Σεπτέμβριος, ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12. Τῇ 1 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ Νέου Ἑτους. Ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου, τῶν Μιασσηνῶν, Συμεῶν τοῦ Στυλίου, Μάρθας Ὁσίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Εὐανθίας τῆς Ὁσίας, Ἡ Κοίμησις Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, τῶν Ἀγίων 40 γυναικῶν Μαρτύρων Παρθένων καὶ ἀσκητριῶν καὶ Ἀμμουὶν διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν, τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων Εὐόδου, Καλλίστης καὶ Ἐρμογένους. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγγελῆ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Κοιμήσεως τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ ἱαματικοῦ, τοῦ ἐν τῷ Ὄρει τῆς Μυσοπόλεως (Κούντουρα τῆς Ἀττικῆς) ἀσκήσαντος καὶ ἀνεγείραντος τὴν ἐτι καὶ νῦν σωζομένην μονήν.

Νόμοις μελετῶν Μελέτιος Κύριον. Πέφυκε δένδρον ἀρετῶν καρποφόρων. Ἐξέστη Μελέτιος ἐν εἰσόδοις λυκάθαντος.

Τῆς Ἰνδίκτου Ὡδὴ Ζ'. Εἰρμός.

Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσεβοὺς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστώτες ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἰ, Ἀρχόμενοι τοῦ ἔτους, καὶ τῶν ὕμνων, ἀπαρχὴν ποιούμεθα, τῷ βασιλεύοντι Χριστῷ, βασιλεῖαν τὴν ἀπέραντον, ὁ ὁρθόδοξος λαός, εὐσεβῶς μέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ὁ ὢν πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' αἰῶνά τε καὶ ἔτι Κύριος, τοῖς ἀναμέλπονσι Χριστέ, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, τῶν χρηστῶν σου δωρεῶν τὸ ἔτος πλήρωσον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ἀγίων Γυναικῶν.

Ὡς ἀκατάπληκτον τὸ σὸν, φρόνημα Ἀμμουὶν θεοφόρε· καὶ γὰρ ἐξάρχων τοῦ χοροῦ, τῶν παρθένων, βασάνους οὐκ ἐπτηξας, σὺν αὐταῖς τελειούμενος, ὡς διάκονος καὶ μύστης τῆς θείας δόξης.

Μὴ ἀποκάμωμεν, ἰδοὺ, ἤνοικται τὸ στάδιον Κόραι· στῶμεν

ἀνδρείως, ὁ Χριστός, τοὺς στεφάνους προτείνει, τοῦ σώματος, ἐ-
αυτῶν μὴ φεισώμεθα, ἀνεβῶν αἱ γενναῖαι ἐν τῷ σταδίῳ.

Ἀγίου Συμεών.

Ὡς μέγιστος φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, πολυφῶτος τε Συμεὼν
ἥλιος, πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, ἐκπέμπων ἐφώτιζες, καὶ λαοὺς
κραυγάζων ἐδίδασκες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πάλαι μὲν τοῦ Πρεσβύτου ταῖς ἀγκάλαις, πλαιζὶ δὲ τῆς σῆς
καρδίας Ὅσιε, ἀοράτῳ δυνάμει, Χριστὸς ἀνεπαύσατο, Συμεὼν
διὸ ἀνεκράυγας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅσιου Μελετίου.

Ὅλην προσανέθηκας, τὴν τῆς καρδίας Θεῷ ἄρσειν, ὃν καὶ
στέργων ἐν πίστει αὐτὸν ἐζήτεις ἀνερευνόμενος, τῶν προσταγμά-
των αὐτοῦ τὴν σωτήριον νομοθεσίαν αὐτοῦ δι' ἧς ἐφεύρες ζωὴν.

Ἦμῶν ἐφιέμενος, Θεοῦ τὴν δόξαν τὴν ἀνεκλάλητον, τὰ
πρόσκαιρα πάντα ἐμίσησας Μελέτιε καὶ εὐχαρίστως Κυρίῳ ἐκράυ-
γας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων. Θεοτοκίον.

Λαθοῦσα τῆς φύσεως τοὺς νόμους κόρη Θεὸν ἐκύησας ὃν καὶ
φέρεις ἀγκάλαις ὑπὸ Ἀγγέλων ὑμνολογούμενον, διὸ μὴ παύσῃ
αὐτὸν αἰεὶ ἱκετεύουσα παρθενομῆτορ ἀγνή, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
παντός.

Τῆς Ἰνδίκτου Ὡδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ
τὴν βροντῶσαν κάμινον μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας Χριστέ, ἀπαρχὴν σοι προσφέρει τὴν
ἐνιαύσιον, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία κραυγάζουσα· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ διεξαγόντι τὰ πάντα Θεῷ, καὶ καιροὺς ἀλλοιοῦντος πρὸς
τὴν πολὺτροπον τῶν ἀνθρώπων κυβέρνησιν ψάλλομεν· Ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀγίων Γυναικῶν.

Λαμπροὺς καὶ φαιδρούς ὡς ἐξ αἱμάτων, χιτῶνας μαρτυρικῶς
περιβάλεσθε, συναπεκδυσάμεναι, ὄντως τὸν φθειρόμενον, ταῖς ἀ-
μαρτίας ἀνθρώπων, καὶ ἀναμέλπουσαι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἄρνες, ὡς ἄσπιλοι ἀμνάδες, ὡς θεῖαι περιστραφαί, ὡς ἑθα-
λοῦσια θύματα προσήχθητε, Μάρτυρες τῷ κτήσαντι, καὶ ὡς θυ-
σίαι ἁμῶν, συμφώνως ψάλλουσαι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀγίου Συμεών.

Ὁ λαμπρὺς Ἰῶβ διὰ τοῦ πάθους, ἡλκυμένος σαρκὶ σου
τὴν σαπρίαν εἰς μαργαρίτην ἔτριψε πολῦτιμον, σὲ Χριστοῦ θερά-
πων, Συμεὼν δοξάζειν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λησταρχοῦντα ἀλάστορα ὡς πάλαι, ἐπὶ ξύλου ληστὴν προσε-
καλέσω, ταῖς Συμεὼν ὦ Δέσποτα ἐντεύξεσιν· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν,
καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὅσιου Μελετίου.

Ἐγκωμίους τιμήσωμεν, τὸν νέον Μελέτιον ἅπαντες, ὡς ἐμπε-
πλησμένον ἐναργῶς τῆς χάριτος, καὶ θείαις ταῖς ἐλλάμψεσι,
πεφωτισμένον ἄριστα, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἐκβοῶντες,
οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνῆτε λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Καρτεροτάτοις βήμασι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας, καὶ ἡγαλ-
λιάσθης ἀληθῶς τῷ πνεύματι, ἐντεῦθεν ὁ ἀτίδιός, σὲ Μελέτιε
πάνσεμνε θεῖε ὑπεδέχθη τὰ βραβεῖα τῆς νίκης. κατέχοντα καὶ
πίστει, τῷ Σωτῆρι βοῶντα, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Κόρη Θεοῦ τὸ σκῆνωμα τὸ πανάγιον τέμενος στάμνε μανα-
δόχε κιβωτὶ τῆς χάριτος καὶ κλίμαξ ἑπουράνιε σὺν Μελετίῳ τῷ
Ἱερῷ καὶ ταῖς στρατιαῖς τῶν οὐρανίων ταγμάτων καὶ πᾶσι τοῖς
ἁγίοις, τὸν υἱὸν καὶ Θεόν σου μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν
σὲ ὑμνούντων. Τῆς Ἰνδίκτου Ὡδὴ Θ'. Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάρος εἰδείξεν
ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν,
κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύ-
στως μεγαλύνωμεν.

Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ Δύναμις ἡ ἀληθὴς σοφία καὶ ἀνυπόστα-
τος, ἡ συνέχουσα καὶ κυβερνῶσα τὰ πάντα σοφῶς, καὶ τὸ νῦν
ἐπιστάτα τοῖς δούλοις σου, καιρὸν ἐν καταστάσει, γαληνιώσῃ
διεξάγαγε.

Μόνη πρὸ αἰώνων πέφυκας, ὡς ποιητὴς αἰώνων καὶ βασιλεύουσα, τρουσιπόστατε, μία θεότης ἀμέριστε, ταῖς λιταῖς τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος, τὸ ἔτος νικηφόρον τῇ κληρουχίᾳ σου ἀνάδειξον.

Νάουσιν ἰάσεων κρουνοὺς, τοῖς χρήζουσιν, ὡς ἐκ κρήνης αἱ Πανόλβιαι; παύουσι λυμὴν νοσημάτων παθῶν ἀποδιώκουσι κύσωνα, καρδίας τῶν φιλοθέων ἀρδεύουσι, πρὸς εὐκαρπίαν θείων πράξεων.

Ὁ θεὸς διάκονος Ἀμμουὶν, Κελσίνατε, καὶ πρὸς τούτοις τεσσαράκοντα, θεῖαι θεόφρονες γυναῖκες ἀθλήσασαι νομίμως ἐστέφθησαν καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ἅς κατὰ χρέος μακαρίζωμεν.

Βεβασιλευκότε, παθῶν διὰ καρτερίας, ὁ Χριστὸς σε προσήκειτο, Συμεῶν Θεοφόρε, τῆς αὐτοῦ κοινωνὸν σκηπτουχίας· ὅθεν σὲ ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἰαματικῆς χάριτος καταξιώμενος, ἐξ ἀσύλων τοῦ Πνεύματος θησαυρῶν Θεοφόρε, Συμεῶν τὰς ἰάσεις βραβεύεις τοῖς πανηγυρίζουσι τὴν μνήμην σου.

Καλὸς ἡγωνισμένος, Πάτερ καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσας τῆς ἀσκήσεως, πετήρηκες δὲ τὴν πίστιν δέχου τὸ στέφος ἁθαρτον.

Δόξης καὶ χαρμοσύνης πλήρης ἡ μνήμη σου, τῶν μοναστῶν τῆς χορείας εὐφραίνουσα καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ποτίζουσα.

Δόξα τριαδικόν.

Αἰώνιε Παντάναξ, Πάτερ Λόγε Πνεῦμα, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας, πιστὸς περισώζε, ταῖς Μελετίου πρεσβείαις τοῦ σοῦ θεράποντος.

Ὡραίος ὁ καρπὸς σου, ἔφυ Θεοτόκε, οὐχὶ φθορὰς ταῖς μετέχουσι πράξεος ἀλλὰ ζωῆς, τοὺς ἐν πίστι ἡμῶν μεγαλύνουσι.

Καταβασίαι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἡχ. πλ. Δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ράβδῳ τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον, διὸ Χριστῷ ἄσπασεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόχασται.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ Μυστηρίου παραλαμβάνεται τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στείρευούσῃ δὲ πρώην ἐκκλησίαν νῦν ἐξήνησε, ξύλον Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐδόξασά σου, τὴν θεότητα.

Ὡ τρισμακάριστον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τὸ ἐν σοὶ διελασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, Παλάμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριο πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριῇ μερὸς ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπερζωγράφισε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριήμερῳ ἐγέρσει, τὸν Κόσμον φωτίσαντος.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου· δυσσεβοὺς, λαοὺς ἐκλόνισε, πλέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοσυτοῦς· ὁμῶς τρεῖς Παῖδες οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμεον· ἀλλ' ἀντήχοῦντι δροσοδόλῳ πνεύματι. πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερῷον μνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσαριθμοί, δημιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα λόγον καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζῶν παρέχον, Πνεῦμα Πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Τιμιωτέρα.

Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε Παράδειτος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὅφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνουμεν.

Ἐξαποσταειλάριον τοῦ Ὁσίου Μελετίου. Γυναῖκες ἀκουτήσθητε.

Ὁ μέγας καὶ πανθαύμαστος, ἐν ἀσκηταῖς Μελέτιος, χοροὶ Ὁσίων ἐγείρει εἰς τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, πιστῶς συνεόρτασαι νῦν. ταῖς τῶν Ἀγγέλων τάξεσιν, ὡς τοῦ Δεσπότητος ὑμνήσαι, τὸν βασιλέα τῆς δόξης αἰώνιον τρισάγιον μέλπειν.

Τοῖς μαθηταῖς.

Φωστῆρος δίκην Ὅσιε, ὁ φωσφόρος σου βίος, ἀστράψας κατεφώτισε τὴν ὑψηλίαν πᾶσαν. ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, διὰ στόλου γὰρ Πάτερ, ἀνήλθες, ὡς ἐν κλίμακι, πρὸς Θεὸν ἔνθα πάντων, τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον ὄντως πέλει, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος τῶν τιμῶντων σε Μάκαρ. Τῆς Ἰνδίκτου καὶ Θεοτοκίου

Δημιουργὸς καὶ πρύτανις, πάσης κτίσεως πέλων, καιροὺς καὶ χρόνους θέμενος, ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον, εὖ λογίαις οἰκτίσμων, χρηστότητος στεφάνωσον, ἐν εἰρήνῃ φυλάττων σου τὸν λαόν, ἀβλαβῇ ἀπήμαντον δυωποῦμεν, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, καὶ τῶν θείων Ἀγγέλων.

Εἰς τοὺς Αἰνους, τῆς Ἰνδίκτου καὶ τοῦ Ὁσίου Μελετίου ἡχος γ'.

Προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρός, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, καὶ συστησάμενος τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι· ὁ καιροὺς καὶ χρόνους, ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, δωρούμενος εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σου, νίκας τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ, εὐφορίαν τε τῇ γῇ, καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἥχος δ'.

Ἡ βασιλεία σου Χριστέ ὁ Θεὸς βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πάντα γὰρ ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, καιροὺς ἡμῖν καὶ χρόνους προθέμενος· διὸ εὐχαριστοῦντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα βοῶμεν· Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως βοᾶν σοι· Κύριε δόξα σοι.

1 τοῦ Ἀγίου Συμεὼν ἡχος β'.

Ἐκ ρίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπός, ὁ ἐκ βρέφους ἱερὸς Συμεὼν, χάριτι μᾶλλον ἢ γάλακτι τραφεὶς καὶ ἐπὶ πέτρᾳ τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν, αἰθέριον διεδυμήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα· καὶ ταῖς θείαις δυνάμεσι συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. 3 τοῦ Ὁσίου Μελετίου ἡχος δ'.

Ὡς γεναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐπλήσθη ἡ ἔρημος παρὰ σοῦ παναοίδημε, ἐδιώχθη Πνεύματά

πονηρότατα· καὶ μοναχῶν οἰκητήρια καὶ γέννηται τίμια δοξαζόντων τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς ἔργοις Μελέτιε, φιλοπόνως τε τὸ γλυκύτατον μέλι τῆς ἐνθεοῦ ἀρετῆς ἐργαζομένων καὶ μιμουμένων τὸν βίον σου.

Τῶν παθῶν τὰ ζιζάνια, ὦ Μελέτιε Ὅσιε, ὁ ἐχθρὸς ἐπάγει· κατασπείρας μοι· ταῦτα βοᾷ σοι τὸ ποίμνιον, τόσον ἄλλ' ἀγρόπνοις σου ἱκεσίαις εὐλαβῶς, ἀβλαβῇ με συντήρησον, ὅπως ἄξιός τῳ Σωτῆρι τῶν ὄλων, σῖτος θείας ἀποθήκης χρηματίσω δι' ἀρετῆς τελειούμενος.

Ἰατροῦ ἐμπειροτάτου, νοσημάτων γινώσκουσα τῶν ψυχῶν μακάριε, ἦν συνήθροισας ποιμὴν βοῶσα, θεράπευσον τὰ τραύματα Ὅσιε, ἃ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ τὰ δεινὰ ἐνεποίησε τῇ καρδίᾳ μου ὑγιῇ με καὶ σῶσον ἱκετεύω τὸν Δεσπότην συντηρῆσαι παντοίας βλάβης ἀμέθικτον. Δόξα τοῦ Ὁσίου Μελετίου ἡχ. πλ. β'.

Τὸν τῆς Ἑλλάδος παμφαῆ καὶ τηλαυγῇ φωστῆρα τῶν μοναστῶν τὸ κλέος, τῶν ἀρετῶν τὸ λαμπρὸν ἐνδιαίτημα· ἐφυμνίους εὐφυμῆσωμεν τῶν ὀρθοδόξων οἱ δῆμοι, κροτοῦντες καὶ λέγοντες· χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ ποταμός, καὶ τῶν ἱαμάτων τὸ πέλαγος· χαίροις ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ὁ τὴν ὑλώδη σύνθεσιν διαπτάς ὡς αἰθέριος· χαίροις τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ νόσοις, καὶ κινδύνοις, καὶ δυσσημερίαις, βεβαία προστασία· χαίροις θεόφρων Μελέτιε, τρανώς νῦν καθορῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν περ μὴ παύσης πρεσβεύων ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ δοξάζοντος τὴν σεβασμίαν σου κοίμησιν. Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου ὁ αὐτός.

Ὁ Πνεύματι Ἀγίῳ συνημμένος, ἀναρχε Λόγε καὶ Γιε, ὁ τῶν πάντων ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν συμπαντουργὸς καὶ συνδημιουργός, τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Δοξολογία Μεγάλη εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικᾷ ᾠδῇ γ'.

καὶ στ'. τοῦ Ὁσίου.

Οἱ Μακαρισμοὶ καὶ τὰ Ἀπολυτικά ὅρα εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Κοντακ. Ὁ ἀρρήτω. Τρισάγιον. Ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου. Προκείμενον Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ. Στιχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων. Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κυριακὴ τριακοστή. Ἐωθινὸν 8.

Ἀδελφοί ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ Ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα χρηστότητα, οἰκτιρῶν, ταπεινοφροσύνην, πραότητα μακροθυμίαν ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρὸς τινα ἔχει μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγαπήσατο ἡμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βαρυνέτω ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, εἰς τὴν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικήτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτούς, ψαλμοὶς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ἱερεύς. Σοφία ὁρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου εἰρήνη πᾶσι. Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαίου τοῦ Προφήτου καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένος· Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμάλωτοις ἄφρσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφῆσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν. Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν. Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς

λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Τὸ Μεγαλινάριον τοῦ Ὁσίου Μελετίου.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, Ἀσκητῶν τὸ κλέος καὶ Ἑλλάδος τὴν καλλονήν, τὸν ὑπὲρ Κυρίου θανόντα ἐν ἀσκήσει, σώζοντα ἐν Ἀγγέλοις, ὑπὲρ ἡμῶν Μελέτιε πρόσβευε.

Ἀντὶ τοῦ Κοινωνικοῦ ἀναγινώσκεται :

Ὁ βίος τοῦ Ὁσίου.

Ὁ Ὁσίος Μελέτιος ὁ νέος ὅπου ἑορτάζωμεν σήμερον ἦν υἱὸς Ἰωάννου καὶ Σοφίας, ἐγεννήθη τῷ 1060 εἰς κώμην Ματουλάσκην τῆς Καππαδοκίας, ἔνθα ἐγεννήθη καὶ ὁ Ὁσίος Σάββας ὁ ἡγιασμένος· ἐπαιδαγωγήθη ἀπὸ τὰ σοφὰ νάματα τῆς σοφῆς μητρὸς τοῦ Σοφίας, ἥτις ἐμοῦ μὲ τὸ μητρικὸν γάλα τὸν ἐπότισε καὶ τὴν Πίστιν, τὴν Ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον· ἀπὸ δὲ τὸ Σχολεῖον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν συνεπλήρωσε τὰς ἐλλείψεις τῆς φυσικῆς ἀνατροφῆς τῆς μητρὸς του καὶ ἕως 15 ἐτῶν ἡλικίαν ἀνεπτύχθη τέλειος ἀνὴρ· διὰ τῆς προσευχῆς ἐλεπτύνθη ὁ νοῦς του, ὥστε ἀπεστήθειζε πᾶν ὅτι ἐμελέτα, ἔκαμεν ἀρχὴν ἀπὸ τὰς Ὠδὰς τοῦ Ψαλτηρίου καὶ ὅλα τὰ ἄλλα μαθήματα μὲ τὰ ὅποια ἔτρεφε τὴν ψυχὴν του, ἥτις ηὔξανε καὶ ἐμεγάλωνε μαζὺ μὲ τὸ σῶμα, ἐκ δυνάμεως προβαίνων εἰς δύναμιν ἐπρόκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, ὥστε οἱ γονεῖς ἐσκέπτοντο νὰ τὸν μνηστεύσωσιν, ἐρωτηθεὶς δὲ ἀπεκρίθη ὅτι προτιμᾷ τὸν μοναχικὸν βίον καὶ ἀναχωρήσας ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀφιερωθείς εἰς ἕνα κοινόβιον ἐπὶ 3 ἔτη, σπουδάζας τοὺς κανόνας τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ λαβὼν τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα, κατέβη εἰς Θεσσαλονίκην εἰς προσκύνησιν τοῦ τάφου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἐκεῖθεν ἐβούλετο νὰ ἀπέλθῃ εἰς Ρώμην, ἀλλ' ἄλλος νέος ἀσκητὴς τὸν ἠκολούθησε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφιερωθείς εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς Θήβας καὶ μέινας ἐπὶ 3 ἔτη ὡς ἀσκητῆς, ἀδείξας τοῦ Ἠγουμένου ἀνεχώρησεν εἰς Ρώμην, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἱερσόλυμα, πρὸς προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Τόπων, ἐπιστρέψας δὲ εἰς Θήβας πρὸς χαρὰν τῶν μοναχῶν ὧν ἦτο ὑπόδειγμα εὐλαβείας καὶ ταπεινώσεως· ἀπὸ τὴν πολλὴν δὲ νηστείαν ἡσθένισε καὶ ἐπροΐσθησαν οἱ

πόδες του και έλθών ό ιατρός ήκουσε τόν· «ιατρέ, θεράπευσόν σεαυτόν», διόρθωσε τήν ψυχήν σου διότι έτι 3 ήμέρας θα ζήσης και τῷ ὄντι απέθανεν ό ιατρός. Ό δέ Μελέτιος υπέφερε πόνους σπαραξικαρδίους ως ό Ίώβ, απέθανε δέ και ό υποτακτικός του Μάρκος μοναχός και οι Πατέρες διώρησαν άλλον αὐτοῦ υποτακτικόν Νικόδημον· ὀνόματι, ὅστις ἀτακτήσας ἀπέδρα εἰς Θήβας και ἔχειροτονήθη αὐτόθι ιερεύς, ὡν ἀνάξιος τῆς ιερωσύνης και ὑπό τούς ἀναξίους ιερεῖς, ἦλθεν ἀνομβρία καθ' ὅλην τήν Βοιωτίαν και πάντες προσέφυγον εἰς τόν Ὅσιον Μελέτιον ζητοῦντες προσευχήν νά βρέξῃ και προσευχήθη ό Ἅγιος και ἔβρεξεν, ἔπειτα ἐπρόσταξε και ἐξέδυσαν τὰ ἱερὰ ἄμφια ἀπό τόν Νικόδημον ως ἀνάξιον τῆς ιερωσύνης και ἔπεσεν ἀστραπή και κατέκαυσεν αὐτόν μόνον ἐξ ὅλης τῆς συνοδείας. Μονάσας ἔτη 8 ἐν Θήβαις μετέβη εἰτα εἰς ἄλλην μονήν τῆς Λειβαδείας ἐπ' ὀνόματι τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἔνθα ό ἡγούμενος τῆς μονῆς Θεοδόσιος ἀπέθανε και διεδέχθη αὐτόν ό Ὅσιος Μελέτιος ἀφήσας εἰς αὐτόν και 100 ἀδελφούς, κατόπιν προσῆλθον και ἔτεροι και ἡ μονή προήγετο.

Τούτο μαθὼν Ἀλέξιος ό Κομνηνός ἔστειλεν εἰς τόν Ὅσιον 10 χιλιάδες φλωρία, και κατ' ἔτος 500 ως συνδρομήν και ό Ὅσιος ἐδέετο τοῦ Θεοῦ δια τήν βασιλικήν Οἰκογένειαν, και πολλάκις ἐσώθη ό Βασιλεὺς, ἀπό κινδύνους δι' εὐχῶν τοῦ Ὁσίου, ὃν εἶδεν ἀρρωγόν εἰς τόν πόλεμον, ως ό Μέγας Κωνσταντῖνος τόν Ἅγιον Νικόλαον, και ἔκαμεν τήν εἰκόνα τοῦ Ὁσίου· τότε οι Δάκες ἐλεηλάτουν τήν Θράκην, ό δέ βασιλεὺς κατέλαβε τήν Ἀγχιάλον και ἤθελε νά ἐξέλθῃ εἰς συνάντησιν τῶν ἐχθρῶν, ἀλλ' ἐπιφανείς ό Ὅσιος Μελέτιος, ἐμπόδισεν αὐτόν, οι δέ Δάκες μεταξύ των ἐρίσαντες περὶ τῶν λαφύρων ἀνεχώρησαν και ἐσώθη ό Ἀλέξιος, εὐχαριστῶν τόν Ὅσιον ἀπό βέβαιον θάνατον. Ἐτυχε τότε ό Ὅσιος Ἰλλαρίων εἰς τήν μονήν και ἦλθεν ό ὑπασιπιστής τοῦ Βασιλέως μὲ δῶρα διηγούμενος, τὰ ὅσα εἶδον εἰς τόν ὕπνον του ό Βασιλεὺς Ἀλέξιος: 1) Ὅταν ἐκίνησεν πόλεμον κατὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Κρήτης Καρύκη και ό ναύαρχος ἦλθε νά λάβῃ τὰς

ὁδηγίας τοῦ Ἁγίου οὗτος ἔγραψε γράμματά εἰρηνικά και δὲν ἔγεινεν ό πόλεμος. 2) Ὁ Ἀρχων Μιχαὴλ ό Κασταμωνίτης ἦλθεν, εἰς προσκύνησιν τοῦ Ὁσίου ό δέ δούλος του ὅστις τὸν ἠκολούθει δι' ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς του τὸν ἐπεβουλεύετο νά τὸν δολοφονήσῃ ἔξωθεν τῆς θύρας τοῦ Ὁσίου· ό δέ Ὅσιος διὰ τῆς χάριτος τοῦ προορατικοῦ του ἀπεκάλυψε τὸν δόλον και ἐφώναξεν αὐτόν ὀνομαστί ό δέ δούλος ἀκούσας τὸ ὄνομα του ἔμεινεν ἐκστατικός και ὑπεχρεώθη ὑπὸ τοῦ Ὁσίου νά ζητήσῃ συγγνώμην ἀπὸ τὸν Κύριόν του. 3) Ὁ δούξ τῶν Θηβῶν Βρυένιος μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Ὁσίου ὁμοῦ μὲ τὸν συγγενὴν του Βατάζην, ὅστις ἐκαυχᾶτο ὅτι τὰ ἡξέυρει ὅλα· ό δέ Ὅσιος εἰς μὲν τὸν Βρυένιον ἔδωκεν ἀρμοδίας συμβουλὰς, εἰς δέ τὸν Βατάζην εἶπεν ὅτι τὰ ἡξέυρει ὅλα. 4) Γεωργός τις χωρισθεὶς τῆς γυναικὸς του ἔγεινεν μοναχός ἀπὸ τὸν Ὅσιον, ὕστερον λάθρα ἐμοίχευεν αὐτήν, ό Ὅσιος γνοὺς τήν ἁμαρτίαν ἤλεγξεν αὐτόν ὑποχρεώσας νά λάβῃ αὐτὴν χωρισθεὶς τῆς μοναχικῆς ζωῆς και νά γείνῃ αὖθις γεωργός. 5) Μοναχός τῆς μονῆς τοῦ Δαφνίου Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς τήν μονήν τοῦ Σωτῆρος νά μείνῃ μὲ τόν Ὅσιον, ὅπως στενοχωρηθῇ ἀπὸ τὴν σκληραγωγίαν εὖρῃ εὐρυχωρίαν εἰς τὸν Παράδεισον· ό Ὅσιος τὸν ἐδέχθη. Ἀλλ' ὕστερον μεταμεληθεὶς ἀπεφάσισε νά ἐπιστρέψῃ εἰς τήν μονήν τοῦ Δαφνίου, και λαβὼν μίαν ἀξίνην τὴν ἔκρυψε νά τὴν πάρῃ μαζί του, ἐλθὼν δέ εἰς τὸν Ὅσιον νά λάβῃ εὐχὴν και ἄδειαν ὅπως ἀπέλθῃ, ἤκουσεν ὅτι πρέπει νά ἀφήσῃ τὴν ἐν λόγῳ ἀξίνην ὅπου εἶχε κεκρυμμένην εἰς τι σπήλαιον και τότε ἠδύνατο νά ἀπέλθῃ. Θαυμάσας δέ τὴν Προφητικὴν χάριν τοῦ Ὁσίου ἀπέδωκεν αὐτὴν και ἀνεχώρησεν ἐν Δαφνίῳ λαβὼν συγχωρητικὴν εὐχὴν ἀπὸ τὸν Ὅσιον. 6) Προεῖπε τὸν θάνατον τοῦ Ἀνθυπάτου τῶν Ἀθηνῶν ὀνόματι Βάρδα, ἐλθόντα νά λάβῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Ὁσίου εἰς τὴν μονήν. 7) Ἐπλήθυνε τὰς τροφὰς ὅταν εἰς τὴν τράπεζαν τῆς μονῆς ἐκάθισαν 100 ξένοι προσκυνηταί. 8) Ἐπλήθυνε τὸ ἔλαιον τῆς μονῆς ως ό Ἥλιος τῆς Σαρφθείας, και τὰ δοχεῖα τῆς μονῆς ἔβριθον ὅλον τὸν χειμῶνα ἕως τὴν ἀνοιξιν. 9) Ἐστειλεν ἕνα Μοναχὸν εἰς Θήβας νά ἀγοράσῃ οἶνον, και

ἡ γυνὴ τοῦ οἰνοπώλου φιλοξενήσασα τὸν μοναχὸν ἠθέλησε νὰ ἁμαρτήσῃ μετ' αὐτοῦ· ὁ μοναχὸς διὰ τῆς προσευχῆς ἀπέφυγε τὴν σαρκικὴν ἡδονήν, ἀλλ' ἀπέκρυψε τὴν ἁμαρτίαν ἀπὸ τὸν Ἡγούμενον, ὁ Ὅσιος ὅμως ἐγνώριζε χάριτι θεῖα τὰ συμβάντα, καὶ ἐπανελλθόντος τοῦ μοναχοῦ εἰς τὴν μονὴν ἠρώτα αὐτὸν περὶ τῶν δια-ρεζάντων, ἀλλ' ὁ μοναχὸς διηγηθεὶς ὅλα τὰ συμβάντα καθ' ὁδὸν καὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν Θεβῶν, ἀπέκρυψε τὸν πειρασμὸν τῆς γυναικὸς, ὁ Ὅσιος ὅμως τὸν ἐκάνονισε διότι ἀπέκρυψε τὸ γεγονὸς τοῦτο. 10) Ὁ πραιτὼν Θεβῶν Κωνσταντῖνος Χηροσφάκτης καλούμενος, εἶχεν ἀσθενῆ ὑπηρετήν, τὸν ἔφερον εἰς τὸν Ὅσιον καὶ τὸν ἐθεράπευσε διὰ μόνης προσευχῆς. 11) Ὅταν ὁ μοναχὸς Ἰάκωβος ἐδαξιμονίσθη ὁ Ὅσιος τὸν ἀφῆκε 3 μόνον ἡμέρας ἀσθενῆ, καὶ διὰ προσευχῆς τὸν ἐθεράπευσε τὴν 4 ἡμέραν. 12) Ὁ Θεοφύλακτος, πλούσιος ἐκ Θεβῶν, πολίτης καλὸς ἔπαθε τὴν νόσον ταύτην· δαιμονισθεὶς καὶ μετεφέρθη εἰς τὸν Ὅσιον ὅστις προσευχθεὶς εἰς τὸν Θεὸν τὸν ἐθεράπευσε ἐντελῶς.

Πολλὰ καὶ ἄλλα θαύματα ἐτέλεσεν ὁ Ὅσιος Μελετίος ζήσας ἔτη 70 ὧν 50 ἐν τῇ Μονῇ καὶ ἐκοιμήθη τὴν 1 Σεπτεμβρίου τοῦ 1130 καὶ σήμερον τελεῖ καθ' ἐκαστὴν ἄπειρα θαύματα ἐν τῇ ὁμονύμῳ αὐτοῦ μονῇ τοῦ Ὁσίου Μελετίου, τῇ κειμένη ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μουσιπόλεως ἐν Ἀττικῇ (νῦν Κούντουρα), ἥτις ἐπὶ 800 σχεδὸν ἔτη διατηρεῖται ἀλώβητος μετὰ τὰ κτήματά της, μόνον ἀνάγκην μοναχῶν ἔχουσα, ἔχει δὲ καὶ ναοὺς τιμωμένους ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐν Ἀττικῇ, ὧν εἰς καὶ ὁ ἐν Σεπολίοις τῶν Ἀθηνῶν ἐνοριακὸς ναὸς οὗ ὁ ἐφημέριος αὐτοῦ Αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς Γεώργιος Βουτέρης καὶ ὡς ἐπιτροπεύων ἔδαπάνησε διὰ τὴν ἔκδοσιν ταύτην ἔχων ὡς συνεργάτην αὐτοῦ καὶ τὸν παρ' ἡμῖν σεβαστὸν διδάσκαλον κύριον Β. Ζῶτον Μολοσσόν· οὗ ταῖς πρεσβείαις ἀξιῶσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς καλὴν ἀπολογίαν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν παραστάσεως μετὰ τῶν Ἀγίων, Ἀμήν.

Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου.

Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ, τῆς χρηστότητός σου Κύριε. Ἀλληλούϊα. Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. Καὶ τελεία Ἀπόλυσις.

Δί' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Ο ΟΣΙΟΣ

ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Τεμάτιον λεπτῶν 50